

عنوان مقاله:

اوصاف اهل بیت (ع) در دیوان دعبل خزاعی

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مینا عظیمی فر - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی، تهران، دبیر زبان عربی ناحیه 1 رشت و مدرس دانشگاه

حمیده شکوهی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات عربی، دبیر زبان عربی آستانه اشرفیه

خلاصه مقاله:

وصف در شعر، هنر کلامی است که دارای آثار مثبت فراوانی است و برای بیان حقایق، گاهی در قالب مواظظ و گاهی نیز در ستایش مکارم اخلاقی و نکوهش رذایل، به کار گرفته می شود. این هنر، به برخی از شیعیان نیز عطا شده است. وصف اهل بیت، با بهره گیری از وحی الهی، گفتار و رفتار پیامبر اسلام و اهل بیت (ع)، شعری پایدار و جاویدان خواهد بود؛ چون از شریعت جاویدان و ابدی اسلام الهام گرفته است. دعبل، به عنوان شاعر اهل بیت (ع) با یادآوری فضایل و تعظیم شعایر الهی، عموم مردم را به الگوگیری از بزرگان دین فرا میخواند و با هنر ماندگار شعر، محبت این چهره های ماندگار الهی را در دل انسان ها جای می دهد. اگر معیار صحت و قبول هر عمل و اندیشه، در پیشگاه خداوند از دیدگاه اسلام، تولی و تبری و حب و بغض در مسیر الهی باشد، بیگمان شعر و زندگی دعبل خزاعی، شاعر مجاهد و شهید شیعه را باید نمونه روشن این گونه عمل و اندیشه خداپسندانه دانست. شعر دعبل، نماد شکوه شعر فریادگر و پیامگستر شیعی با تمام ویژگی های اعتقادی و تاریخی آن است. شعر او سراسر معرفت و حدیث طوفان و نوای عشق و سرود شورگستر ایمان است. به لحاظ اهمیت قصاید دعبل در تبیین بسیاری از رخدادهای تاریخ اسلام و تشیع، همچنین بازشناسی شخصیت دعبل خزاعی، به نوشتار است. این مقاله، در صدد است تا تصویری از شخصیت اهل بیت (ع) به خصوص امام رضا (ع) و همچنین درباره شخصیت دعبل خزاعی، موضوعاتی را ارایه نماید.

کلمات کلیدی:

شعر، اهل بیت (ع)، ادبیات عربی، دعبل خزاعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/787929>

